

Bilag vedr. ændringsforsl. t. 3. beh. af forsl. t. finanslov for 1963-64.

I de første år efter stationens overtagelse af Den kongelige grønlandske Handel blev anlægget praktisk taget kun benyttet som central for behandling af de ved Handelens hvalfangerskib indbragte hvaler; dog blev en del af fryselageret anvendt til oplagring af færdigvarer af Sukkertoppens filetproduktion. Efter hvalfangstens nedlæggelse i 1959 blev stationen taget i brug som et egentligt fiskebehandlingsanlæg, hvor der fandt en betydelig saltfiskproduktion sted, og hvor grønlandske fiskere fra Sukkertoppen distrikt, særlig fra udstederne Napassog og Atangmik, kunne afsætte deres fangst.

I de seneste år har anlægget været i kontinuerlig drift, således at der om sommeren er gennemført en betydelig saltfiskproduktion samtidig med, at en betydelig og stigende mængde havlaks er konserveret ved nedfrysning, og den foran nævnte oplagring af færdigvarer fra filetfabrikken i Sukkertoppen er fortsat. Sidstnævnte funktion er også foregået i vinterperioden. Tovqussaq har derfor haft en væsentlig betydning for udviklingen af fryseproduktionen i Sukkertoppen distrikt.

Efter branden har man undersøgt spørgsmålet om, hvorvidt anlægget skulle genopføres ved Tovqussaq eller andet steds, og undersøgelserne er nu afsluttet med det resultat, at det ud fra hensynet til den grønlandske fiskerbefolkning må anbefales, at man i stedet for at retablere Tovqussaq opfører anlæg i Sukkertoppen til erstatning for dette, og at man ved udstedet Napassog, hvis befolkning får størst gene af branden, anvender et mindre beløb til etablering af forbedrede landings- og opbevaringsforhold for råvarer, der herfra kan beforders til behandling i Sukkertoppen.

Den væsentligste begrundelse for Handelen til denne indstilling ligger i det forhold, at der ved Tovqussaq ikke finder nogen lokal befolkning, hvorfor man — så længe stationen har været i drift — har måttet anvende arbejdskraft fra andre byer i Grønland samt fra Færøerne, medens man i Sukkertoppen har et bysamfund, hvor der er en betydelig og veltrænet arbejderstab. Hertil kommer, at man ikke ønsker at fortsætte den saltfiskproduktion, som hidtil er foregået ved Tovqussaq, da anvendelsen af råvaren til fremstilling af frosne fileter giver et væsentligt bedre økonomisk udbytte end fremstilling af saltfisk.

For at kunne give produktionen de samme muligheder i nye anlæg som dem, der har været til stede i Tovqussaq, er det nødvendigt at anvende beløb til udvidelse af industrianlægget i Sukkertoppen, som følger:

Etablering af ca. 500 m³ fryselager med dertil hørende maskineri . . . . ca. 900.000 kr.

Beløbet er beregnet at dække udgifterne ved opførelse af fryselager, som dog er noget mindre end det ved Tovqussaq, som omfattede 700 m³. Ved placering af lageret i Sukkertoppen påregner man at kunne opnå en bedre udnyttelse, og de foreslåede 500 m³ anses for at være tilstrækkeligt som erstatning.

Etablering af kraftforsyning til maskineri . . . . . ca. 175.000 kr.

For at kunne placere ovennævnte fryselager ved Sukkertoppen må der tages en nyetableret byggegrund i brug, hvortil der endnu ikke er ført el-forsyning. Det anførte beløb omfatter den beregnede udgift ved etablering af el-forsyningen.

Opførelse af isværk . . . . . ca. 200.000 kr.

Som foran anført vil Tovqussaqs ophør betyde øgede transporter af råfisk fra Sukkertoppen distrikt, herunder navnlig fra Napassog. Disse fisketransporter kræver forholdsvis store mængder is, hvorfor det er nødvendigt at foretage en udvidelse af isværket.

Forbedring af landings- og opbevaringsforhold . . . . . ca. 150.000 kr.

Dette beløb er planlagt anvendt til forbedring af landingsforhold og etablering af et lagerrum for de af fiskerne fra Napassog indbragte råvarer, som skal transporteres til Sukkertoppen for anvendelse i filetproduktionen.